

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0126 van 10 april 2012
in de zaak 1011/0003/SA/2/0003

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Donald STOCKMANS
kantoor houdende te 1760 Roosdaal, Ninoofsesteenweg 101
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Philippe DECLERCQ
kantoor houdende te 3000 Leuven, J.P. Minckelersstraat 33
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 13 augustus 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant van 7 juli 2010 waarbij aan de nv [REDACTED] de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitvoeren van Collector [REDACTED].

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest met nummer S/2011/0101 van 23 augustus 2011 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wegens het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Met het arrest met nummer A/4.8.18/2011/0066 van 23 augustus 2011 heeft de Raad het beroep ingediend door mevrouw ■■■■■, de heer ■■■■■ en mevrouw ■■■■■ conform artikel 4.8.18, vierde lid VCRO onontvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 februari 2012, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

Advocaat Deniz MUÑIZ ESPINOZA die loco advocaat Philippe DECLERCQ verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 3 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de nv ■■■■■ bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitvoeren van Collector ■■■■■ te Gooik”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in parkgebied, in woongebied met landelijk karakter, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 maart 2010 tot en met 28 april 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van een derde.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed brengt op 6 april 2010 een gunstig advies uit.

De Directie infrastructuur, dienst waterlopen brengt op 21 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 26 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 3 mei 2010 brengt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik een gunstig advies uit.

Op 7 juli 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Dit is de bestreden beslissing.

Voor het volledige feitenrelaas verwijst de Raad naar het arrest met nummer S/2011/0101 van 23 augustus 2011.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

In het arrest met nummer S/2011/0101 van 23 augustus 2011 heeft de Raad reeds vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

In het arrest met nummer S/2011/0101 van 23 augustus 2011 werd vastgesteld dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

C. Tijdigheid aanvullende stukken

De Raad stelt vast dat de griffier, overeenkomstig artikel 4.8.20, §2 VCRO, een afschrift van de antwoordnota van de verwerende partij aan de verzoekende partij heeft overgemaakt met een aangetekende brief van 26 augustus 2011.

De verzoekende partij deelde aan de Raad haar wederantwoordnota mee met een aangetekende brief van 13 september 2011, wat binnen de termijn is gesteld door artikel 4.8.20, §2 VCRO.

Volgens artikel 4.8.20, §2 VCRO kan de verzoekende partij aan de wederantwoordnota de geïnventariseerde overtuigingsstukken toevoegen. Per aangetekende brief van 14 september 2011 deelt de verzoekende partij nog aanvullende stukken mee. Dit is buiten de termijn gesteld door artikel 4.8.20, §2 VCRO voor het indienen van de geïnventariseerde overtuigingsstukken.

Artikel 4.8.20, §2 VCRO voorziet in een vervaltermijn van 15 dagen voor het indienen van de wederantwoordnota én eventuele geïnventariseerde overtuigingsstukken.

De Raad beslist dan ook dat de aanvullende stukken door de verzoekende partij bij de Raad ingediend bij aangetekende brief van 14 september 2011, uit de debatten worden geweerd.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

In een eerste onderdeel van dit middel roept de verzoekende partij de schending in van de beginselen van behoorlijk bestuur, en meer bepaald de schending van het vertrouwensbeginsel.

1.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing er zonder meer van uitgaat dat de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) wordt ingeplant op de locatie [REDACTED] en dit terwijl het openbaar onderzoek voor het GRUP RWZI [REDACTED] nog lopende is.

De verzoekende partij verwijst enerzijds naar het positief advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik van 3 mei 2010 en anderzijds naar een schrijven van 25 maart 2008 gericht aan de nv [REDACTED] waaruit zou blijken dat zij voorstander is van een alternatieve locatie voor de RWZI, met name de locatie [REDACTED].

De verzoekende partij meent dat het vertrouwensbeginsel geschonden is omdat het college van burgemeester en schepenen eerst de schijn heeft gewekt voorstander te zijn voor de inplanting van de RWZI op de locatie [REDACTED] in plaats van de locatie [REDACTED], terwijl uit het advies van 3 mei 2010 en de voorlopige vaststelling van het GRUP blijkt dat zij kiest voor de locatie [REDACTED].

De verzoekende partij is van oordeel dat zij en de andere buurtbewoners een voordeel verliezen dat zij hadden ingevolge het voorheen door het gemeentebestuur ingenomen standpunt. Tot slot stelt de verzoekende partij dat de inplanting op de locatie [REDACTED] perfect mogelijk is.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de schending van het vertrouwensbeginsel in het voorliggend geval niet kan worden ingeroepen met betrekking tot de thans bestreden beslissing.

De thans bestreden beslissing is immers genomen door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en kan op geen enkele wijze worden afgemeten ten overstaan van de destijds ingenomen standpunten van de gemeente Gooik, voorzover dit correct zou zijn. De verzoekende partij maakt volgens de verwerende partij op geen enkele wijze concreet dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar enige houding zou hebben aangenomen dat een vertrouwen zou hebben gewekt in hoofde van de verzoekende partij. Een vergissing door de gemeente impliceert geen vergissing in hoofde van de vergunningverlenende overheid.

Het voordeel dat de verzoekende partij zou hebben verloren is ook onterecht aangezien er geen enkel recht is in hoofde van de verzoekende partij voor het alternatief dat zij prefereren boven de locatie [REDACTED].

Tot slot stelt de verwerende partij dat het niet is omdat een alternatief mogelijk zou zijn dat de huidige vergunning daarom onwettig is geworden.

3.

De verzoekende partij betoogt in haar wederantwoordnota nog dat de vergunning voor de collector onmiskenbaar bedoeld is voor een vergunning van een collector richting locatie [REDACTED]. De beoordeling van de verwerende partij dient dan ook verder te reiken dan de beoordeling over de collector, aangezien de collector richting locatie van een RWZI loopt waarvoor nog geen goedgekeurd GRUP bestaat, laat staan een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd.

Volgens de verzoekende partij is het traject volledig afhankelijk van de locatie waar de RWZI wordt ingeplant aangezien de collector uiteindelijk naar het RWZI zal moeten aangelegd worden. De deputatie van de provincie Vlaams-Brabant heeft bovendien het GRUP RWZI Gooik- [REDACTED] niet goedgekeurd.

4.

In een tweede onderdeel van dit eerste middel stelt de verzoekende partij dat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is omdat het departement Landbouw en Visserij reeds ongunstig adviseerde over het BPA dat uiteindelijk niet werd vastgesteld. Hoewel het departement Landbouw en Visserij geen advies heeft afgeleverd tijdens de huidige procedure, dient de verwerende partij volgens de verzoekende partij wel degelijk rekening te houden met het ongunstig advies in het kader van het BPA.

De bestreden beslissing gaat er zonder meer van uit dat de toekomstige RWZI zich aan de [REDACTED] zal situeren, terwijl er dienaangaande nog geen enkele definitieve beslissing bestaat en het openbaar onderzoek voor het RUP RWZI Gooik- [REDACTED] nog lopende is. De verwerende partij heeft haar beslissing niet zorgvuldig voorbereid en heeft zich niet gestoeld op een correcte feitenvinding, doordat er geen definitieve beslissing bestaat omtrent de inplanting van een RWZI langsheen de [REDACTED].

5.

De verwerende partij antwoordt hierop dat het departement Landbouw en Visserij met betrekking tot de voorliggende stedenbouwkundige aanvraag geen advies binnen de vooropgestelde termijn heeft gegeven. Dit is overwogen in de bestreden beslissing. Het feit dat er geen advies werd gegeven van het departement Landbouw en Visserij voor deze aanvraag houdt niet in dat allerlei vorige adviezen m.b.t. andere aanvragen in rekening moeten worden gebracht bij de beoordeling van de huidige aanvraag die geleid heeft tot de thans bestreden beslissing. Het is per concreet dossier dat de beoordeling dient te gebeuren en het is niet onzorgvuldig dat daarbij niet wordt teruggegrepen naar andere adviezen met betrekking tot andere aanvragen.

6.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat de verwerende partij gehouden is rekening te houden met alle relevante gegevens.

Beoordeling door de Raad

Eerste onderdeel

1.

De verzoekende partij wijt de schending van het vertrouwensbeginsel louter en alleen aan de houding van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik, die in de loop van het ganse dossier, en meer bepaald bij de totstandkoming van het GRUP zou hebben laten blijken voorstander te zijn van een andere inplantingsplaats van de rioolwaterzuiveringsinstallatie, minstens dat de locatie van het RWZI nog niet definitief vaststond.

2.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing niet genomen is door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik, doch door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Nergens uit de bestreden beslissing of uit het administratief dossier blijkt dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de indruk zou hebben gewekt dat de voorkeur uitging naar een andere locatie of dat andere locaties nog moeten onderzocht

worden. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de verwerende partij een eigen beoordeling heeft gemaakt van de aanvraag.

Een eventuele schending van het vertrouwensbeginsel door het college van burgemeester en schepenen in verband met de inplantingsplaats van de RWZI kan niet aangewreven worden aan de verwerende partij die geen uitspraak heeft gedaan over de bouw van een rioolwaterzuiveringsstation.

De loutere vermelding van het feit dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gooik op 3 mei 2010 over de voorliggende stedenbouwkundige aanvraag advies heeft verstrekt, heeft niet tot gevolg dat de verwerende partij zich de vermeende schending van het vertrouwen door het college van burgemeester en schepenen of haar dubbelzinnige houding eigen heeft gemaakt.

3.

De voorliggende stedenbouwkundige aanvraag handelt enkel over de collectorwerken [REDACTED] en niet over de bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallatie. Beide stedenbouwkundige handelingen dienen niet noodzakelijk in dezelfde aanvraag gekoppeld te worden. Collectoren zijn verzamelbuizen die ongezuiverd afvalwater van rioleringen opvangen. Collectorwerken kunnen perfect uitgevoerd worden zonder de bouw van een RWZI. De inplanting van de RWZI kan op een later tijdstip op elke plaats op het tracé van de collector aangelegd worden. De collector hangt dus niet af van een specifieke inplanting van de RWZI op een welbepaalde plaats.

Op de ingediende plannen staat de RWZI trouwens niet aangeduid. Zodoende kan een mogelijke schending van het vertrouwensbeginsel bij de inplantingskeuze van deze RWZI niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing motiveert wel dat *“de volledige vuilvracht wordt vanaf de verschillende lozingspunten gravitair afgevoerd tot aan het toekomstige RWZI gesitueerd aan de [REDACTED] in Gooik”* en *“de collector evenwijdig met de [REDACTED] komt uit in een overstortconstructie nabij het RWZI”* doch de verzoekende partij toont niet aan dat dit een determinerende reden uitmaakt voor de verwerende partij om de vergunning voor de collector toe te kennen. Immers, de collectorwerken kunnen perfect uitgevoerd worden zonder de RWZI. Het traject van de collector hangt ook niet af van de inplantingsplaats van de RWZI of omgekeerd, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert. De collector betreft een zelfstandig, op zichzelf staand project, dat voor zijn werking niet afhankelijk is van de RWZI.

4.

Tot slot merkt de Raad op dat het feit dat het GRUP RWZI [REDACTED] aanvankelijk niet werd goedgekeurd door de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant omwille van de aantasting van het vertrouwensbeginsel door het college van burgemeester en schepenen, niet leidt tot een schending van het vertrouwensbeginsel in hoofde van de verwerende partij, aangezien de bestreden beslissing los staat van de aanvaarding van een GRUP door de gemeenteraad.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is ongegrond.

Tweede onderdeel

De verzoekende partij beweert dat de bestreden beslissing rekening had moeten houden met het advies van het departement Landbouw en Visserij van 12 oktober 2007.

De Raad stelt vast dat dit advies echter betrekking heeft op het ontwerp BPA over de inplantingsplaats van de RWZI. Dit ontwerp BPA is nooit goedgekeurd. De verwerende partij is niet onzorgvuldig geweest door bij de beoordeling van de aanvraag van collectorwerken geen rekening te houden met een niet bindend advies uit een procedure tot vaststelling van een BPA over de inplantingsplaats van een RWZI. Zoals reeds gesteld bij de beoordeling van het eerste onderdeel van het eerste middel handelt de bestreden beslissing enkel over de collectorwerken en niet over de inplanting van een RWZI.

De Raad stelde tevens reeds vast dat de collectorwerken zelfstandig kunnen worden uitgevoerd en niet afhangen van een welbepaalde inplanting van een RWZI. Dit heeft tot gevolg dat de verwerende partij niet onzorgvuldig is geweest door toch reeds de vergunning af te leveren voor de collectorwerken ondanks het feit dat er nog geen definitieve beslissing bestaat over de inplanting van de RWZI of dat het openbaar onderzoek voor het ontwerp RUP "RWZI Gooik- " nog lopende was.

Het tweede onderdeel van het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In een tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna genoemd het Inrichtingsbesluit) en een schending van de motiveringsplicht.

1.

Zij stelt dat al haar eigendommen gelegen zijn in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dus, overeenkomstig artikel 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin. Enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel uitmaken van een leefbaar bedrijf, en para-agrarische bedrijven mogen aldaar opgericht worden volgens de verzoekende partijen.

Volgens de verzoekende partijen verwijst het bestreden besluit wel naar artikel 4.4.7, §2 VCRO om de inplanting van de collectoren te verantwoorden als kleine handelingen van algemeen belang of lijninfrastructuur- en nutswerken die een gemeentelijk karakter hebben, om op deze wijze te kunnen afwijken van de gewestplanbestemming, maar er wordt door de verwerende partij niet afdoende gemotiveerd dat deze handelingen de algemene bestemming en architectonisch en landschappelijk karakter van het gebied niet kennelijk in het gedrang brengen.

Volgens de verzoekende partij wordt er immers een erfdiensbaarheid van openbaar nut gecreëerd voor de bedding van de collector en de onmiddellijke omgeving waardoor het niet langer mogelijk zal zijn om daar de "voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen" op te richten, wat immers eveneens kan slaan op een schuilhok voor dieren, serres en afsluitingen.

Bovendien zou de nv [REDACTED] in een schrijven van 21 april 2010 aan de minister gesteld hebben dat geen enkel van de betrokken terreinen bebouwd en/of omheind is. Hieruit blijkt volgens de verzoekende partij dat de nv [REDACTED] er totaal verkeerdelijk van uitgaat dat de percelen in kwestie niet voor bebouwing en/of omheining in aanmerking kunnen komen.

Hieruit leidt de verzoekende partij af dat de algemene bestemming wel degelijk in het gedrang komt.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de strijdigheid van de voorschriften op zich niet betwist wordt aangezien de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeldt dat er voor wat betreft het bestemmingsgebied “landelijk woongebied” de aanvraag wel in overeenstemming is met de geldende voorschriften en dat voor wat betreft het aanleggen van de collector binnen de bestemmingsgebieden “landschappelijk waardevol agrarisch gebied”, “agrarisch gebied” en “parkgebied” er een planologische strijdigheid is met die bestemming.

In de bestreden beslissing wordt dan ook overwogen dat omwille van kleine handelingen van algemeen belang of voor lijninfrastructuur – en nutswerken die een gemeentelijk karakter hebben of kleine wijzigingen inhouden, er van de bestemmingsvoorschriften mag worden afgeweken op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO. Het is zonder meer duidelijk volgens de verwerende partij dat, gelet op de aard van het project in het voorliggend geval, perfect kon geoordeeld worden dat dit soort project wel degelijk kon vergund worden op grond van artikel 4.4.7 VCRO.

3.

Vervolgens verwijst de verzoekende partij naar de omzendbrief RO/2010/01 van 7 mei 2010 waarin gesteld wordt dat binnen agrarische gebieden gemeentelijke en provinciale uitvoeringsplannen geen afbreuk mogen doen aan de ruimtelijk-functionele samenhang van de agrarische macrostructuur. De functionele inpasbaarheid ten aanzien van de hoofdfunctie landbouw moet een bijzonder aandachtspunt vormen. Volgens de verzoekende partij wordt in de bestreden beslissing daar op geen enkele wijze aan tegemoet gekomen.

Beoordeling door de Raad

1.

De percelen van de verzoekende partij zijn gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat de aanvraag strijdig is met de bestemming want het aanleggen van een collector is, onder meer binnen het bestemmingsgebied landschappelijk waardevol agrarisch gebied, niet mogelijk.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing toepassing gemaakt van artikel 4.4.7, §2 VCRO, dat het volgende stelt:

“ ...

In een vergunning voor kleine handelingen van algemeen belang, of voor lijninfrastructuur- en nutswerken die een gemeentelijk karakter hebben of kleine wijziging inhouden, mag steeds worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, voor zover de betrokken handelingen de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied niet kennelijk in het gedrang brengen.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang als klein worden beschouwd, en welke lijninfrastructuur- en nutswerken een gemeentelijk karakter hebben of een kleine wijziging inhouden.

Deze paragraaf verleent nimmer vrijstelling van de toepassing van de bepalingen inzake de milieueffectrapportage over projecten, opgenomen in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.
...

In artikel 3, §1, 8° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester worden *“de openbare leidingen voor het verzamelen en vervoeren van afvalwater met inbegrip van de bijhorende kleinschalige infrastructuur”* beschouwt als kleine handelingen van algemeen belang en lijninfrastructuur- en nutswerken met een gemeentelijk karakter of die een kleine wijziging inhouden.

Uit deze bepalingen volgt dat voor collectorwerken kan afgeweken worden van de gewestplanbestemming op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO, op voorwaarde dat de geplande werken de algemene bestemming en het architectonisch en landschappelijk karakter van het gebied niet kennelijk in het gedrang worden gebracht.

2.

De bestreden beslissing motiveert:

“
...
De werken gebeuren ondergronds en mits eerbiediging van de opgelegde voorwaarden zal het geen afbreuk doen aan het landschap.
...”

De opgelegde voorwaarden hebben betrekking op de waterhuishouding van de [REDACTED] (nog te verkrijgen machtiging van de deputatie) en het vermijden van hinder tijdens de uitvoering der werken en het herstel van de graslanden in de oorspronkelijke toestand en behoud van het alluviaal bos in het parkgebied, heraanplant van de te rooien bomen en kleine landschapselementen na uitvoering der werken.

De Raad stelt vast dat deze beoordeling en de opgelegde voorwaarden volstaan om de verenigbaarheid van de aanvraag te toetsen aan het architectonisch en landschappelijk karakter, gelet op het specifieke karakter van de aangevraagde werken, dewelke ondergronds worden voorzien en dus onmogelijk een blijvende invloed kunnen uitoefenen op het landschap.

3.

Bovendien wordt tevens de algemene bestemming niet in het gedrang gebracht. Artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit luidt als volgt:

“
...
De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.
...”

De bestemming agrarisch gebied veronderstelt dat er aan landbouw wordt gedaan. Het huidige gebruik van de gronden van de verzoekende partij blijkt momenteel uit akkers en weiden te bestaan. De huidige functie van de percelen wordt door de collectorwerken niet in het gedrang

gebracht, aangezien het perfect mogelijk is om de percelen na het uitvoeren van de werken verder te gebruiken als akker of weiland. Aan de bestemming landbouw wordt dus niet geraakt door de bestreden beslissing. De algemene bestemming wordt niet in het gedrang gebracht.

De Raad stelt vast dat de collectorwerken bovendien slechts een beperkt deel van de oppervlakte innemen, waardoor er nog voldoende plaats is om eventuele voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen op te richten. De verzoekende partij bewijst bovendien niet dat zij plannen heeft om op haar gronden een voor haar bedrijf noodzakelijk gebouw op te richten.

De bestreden beslissing neemt bovendien de voorwaarden over die werden opgelegd door het college van burgemeester en schepenen in haar advies van 3 mei 2010, door de Directie Infrastructuur Dienst Waterlopen in het advies van 20 april 2010 en door het Agentschap Natuur en Bos in haar advies van 16 april 2010.

Het verwijt van de verzoekende partij dat de aanvrager van de vergunning in haar schrijven van 21 april 2010 gericht aan de bevoegde minister heeft gesteld dat geen enkel van de bebouwde percelen bebouwd en/of omheind is, is onterecht. Uit de feitelijke gegevens blijkt dat geen enkel perceel van de verzoekende partij bebouwd is. De aanvrager heeft niet, zoals de verzoekende partij beweert, gesteld dat de percelen niet voor bebouwing en/of omheining in aanmerking kunnen komen, doch enkel de feitelijke toestand op het terrein vastgesteld.

Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

In een derde middel roept de verzoekende partij de schending in van de wet motivering bestuurshandelingen, aangezien verkeerde gegevens worden gebruikt ter motivatie van de bestreden beslissing.

1.

De verzoekende partij betoogt dat er tot op heden geen enkele definitieve beslissing werd genomen waaruit zou moeten blijken dat het toekomstige RWZI zich situeert aan de [REDACTED] te Gooik. Zij meent dat er geen zekerheid is dat het GRUP in de bestaande versie ooit definitief zal worden goedgekeurd.

Vervolgens verwijst de verzoekende partij naar de omzendbrief RO/2010/01 van 7 mei 2010 waarin gesteld wordt dat binnen agrarische gebieden gemeentelijke en provinciale uitvoeringsplannen geen afbreuk mogen doen aan de ruimtelijk-functionele samenhang van de agrarische macrostructuur. De functionele inpasbaarheid ten aanzien van de hoofdfunctie landbouw moet een bijzonder aandachtspunt vormen. Bij aanvragen van stedenbouwkundige vergunningen voor niet-agrarische functies moeten volgens de verzoekende partij onder meer volgende elementen aan bod komen teneinde de verantwoording afdoende te maken:

- onderzoek naar alternatieve locaties
- onderzoek naar de impact op de ruimtelijk-functionele samenhang van de agrarische structuur
- onderzoek naar de mogelijk flankerende mogelijkheden voor landbouw.

Aangezien er nog geen zekerheid bestaat over de definitieve inplantingsplaats van het RWZI is volgens de verzoekende partij de bestreden beslissing uitgegaan van een verkeerde premisse, met name dat er daadwerkelijk op een perceel langsheen de [REDACTED] een RWZI zal opgericht worden. Volgens de verzoekende partij kon de verwerende partij geen goedkeuring verlenen voor

het uitvoeren van collectorwerken die geleid worden naar een perceel waarvan men 'denkt' dat daar de RWZI zal opgericht worden, nu de inplantingsplaats nog niet vaststaat.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat het juist correct is dat er in de motivering wordt verwezen, voor wat betreft het project, dat dit een collector betreft waarbij de vuile vracht van de verschillende lozingspunten wordt afgevoerd tot aan een toekomstige RWZI. Het wordt precies in de motivering vermeld dat het om een toekomstige RWZI gaat en dus niet om een bestaande. De motivering is dus niet gebaseerd op een misverstand waardoor de motivering noch in feite noch in rechte enig gebrek vertoont.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij ook dit middel volledig baseert op de toekomstige inplanting van de RWZI op de locatie aan de ■■■■■, een locatiekeuze waar de verzoekende partij het niet mee eens is.

Waar de verzoekende partij verwijst naar het gebruik van verkeerde feitelijke gegevens ter ondersteuning van de motivering van de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat zij eerder doelt op de materiële motiveringsplicht en niet zozeer de formele motiveringswet van 1991 op het oog heeft. De verzoekende partij kent blijkbaar maar al te goed de door de verwerende partij gehanteerde motieven, maar bekritiseert deze op feitelijke juistheid. Het gaat terzake om de deugdelijkheid van de motieven, wat de materiële motivering betreft, en niet de formele motivering.

2.

De Raad verwijst naar haar beoordeling van het tweede middel, waarbij reeds werd vastgesteld dat de bouw van de RWZI geen deel uitmaakt van de vergunningsaanvraag en dus geen beoordelingsgrond kan uitmaken voor de collectorwerken. De collector hangt niet af van een specifieke inplanting van de RWZI op een welbepaalde plaats. De inplanting van de RWZI kan op een later tijdstip op elke plaats op het tracé van de collector aangelegd worden.

De Raad volgt de verwerende partij waar zij stelt dat de bestreden beslissing het toekomstige karakter van de RWZI expliciet vermeldt. Hieruit blijkt dat de verwerende partij bij het beoordelen van de aanvraag zeer goed weet dat de inplantingsplaats nog niet definitief is vastgesteld.

3.

Zoals reeds gesteld in het eerste middel, toont de verzoekende partij niet aan dat de toekomstige RWZI gesitueerd aan de ■■■■■ een determinerende reden is om het tracé van de collector zoals deze voorligt in huidige aanvraag, te vergunnen. De uitvoering van de collectorwerken betreft een zelfstandig, op zichzelf staand project, dat voor zijn werking niet afhankelijk is van de RWZI. De verwerende partij diende dan ook geen rekening te houden met de omzendbrief RO/2010/01 van 7 mei 2010 met betrekking tot de locatie van de RWZI in herbevestigd agrarisch gebied. De verwerende partij diende geen afweging te maken van de verschillende locaties van de RWZI aangezien de huidige vergunningsaanvraag geen betrekking heeft op de RWZI, maar op het louter aanleggen van een collector.

De materiële motiveringsplicht is niet geschonden.

Het derde middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 10 april 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

 met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS